

Een dijk als geen ander

Een zin die vele oudere Oostendenaars regelmatig uitspreken is de volgende : „De dijk van vroeger was toch schoon, hé.” Al rijst de twijfel of er nog veel Oostendenaars zijn die zich de Albert I Promenade of Zeedijk van voor 1940 of 1960 nog herinneren. Vergeten we niet dat we daarvoor diep in ons geheugen moeten graven ; bijna 60 of 40 jaar terug.

Een zicht uit het jaar 1900. Op de Zeedijk flaneerden de wandelaars, aan de ene kant genietend van de zee en aan de andere kant de mooie gebouwen bewonderend.

Het is een feit dat Oostende veel van zijn vroegere glorie heeft kwijtgespeeld. Men denkt hierbij vooral aan de Belle Epoque of aan de periode van Leopold II en daarna. Maar wie heeft dat nog meegemaakt ?

Gelukkig zijn er de boeken en albums met oude kaarten

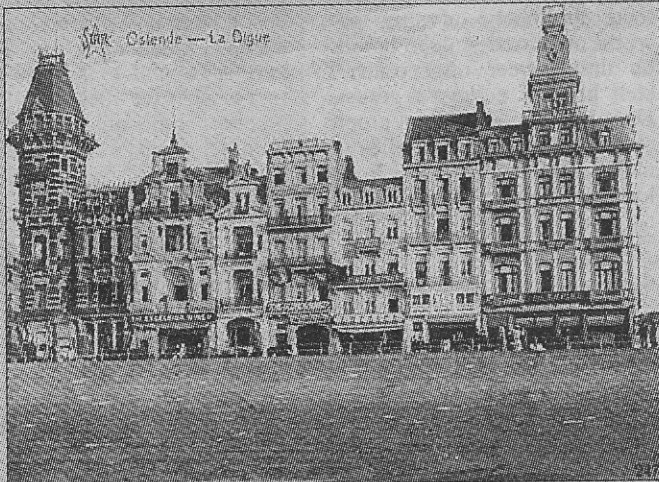
uit die tijd. Zij laten ons een beetje die glorieperiode van Oostende meeleven en roepen heel veel nostalgie op.

Op naar het zomerseizoen

In Oostende is het zo, dat

een keer de paasvakantie voorbij is, de badstad zich opmaakt om het grote toeristische seizoen aan te vangen. Ook wij laten ons dan meeslepen in die sfeer en halen oude foto's en kaarten uit de kast waarop sierlijke villa's en hotels op de Zeedijk te zien zijn.

Naast de America stond toen de Cintra en op de hoek van de Hertstraat het hotel Alexandra, dat eveneens boven het dak een toren had met een uitkijkbalkon om zowel naar zee of naar de binnenstad te kunnen kijken.

Een gedeelte van de Zeedijk, tussen Christina- en Hertstraat, zoals die er in 1923 uitzag.

En daarbij is er vooral één deel dat steeds weer onze aandacht trekt : de gebouwen op de dijk tussen Christina- en Hertstraat.

Op de hoek van de Christinastraat — op zijn Oostends de *Christinarampe* — stond L'Ermitage met een uitkijktoren waardoor men op een balkon kon wandelen. Daarnaast bevond zich de Excelsior Wine bodega, vervolgens de Floreal en de America. Nu zijn dat tavernes of pubs, maar destijds kreeg dergelijk etablissement de zoetklinkende naam *bodega*, om het verschil met een gewone café of herberg aan te duiden.

Uniek spektakel

Wie langs de Zeedijk wandelde, kon genieten van het enig spektakel dat de zee ons biedt. Maar ook de gebouwen langs de dijk waren de moeite waard om te bekijken. Het is met deze architectuur in het achterhoofd dat vele Oostendenaars beweren dat de dijk vroeger zo mooi was. Het is over deze gebouwen en hun geschiedenis dat historicus Daniël Farazijn voor De Plate enkele jaren geleden een studie schreef onder de titel : „De oude gebouwen van de Zeedijk”. Het werk wordt vandaag nog altijd veel geraadpleegd.